

af anden Art, og ikke mindst er de udsatte for Vindens Angreb. Dette fremgaar ogsaa meget tydeligt af den førnævnte Betænkning. Ligeledes fremgaar det af Betænkningen, at man paa Grund af de særlige Forhold i de sidste Aar særlig har plantet Rødgran, og Anvendelsen af denne Træart er stadig steget paa Bøgens Bekostning. Ved denne Forandring er Skovenes Værdi kun i enkelte Tilfælde forringet. Men Granskovens Behandling, dens Udhugning og Foryngelse kræver betydelig forstlig Indsigt og langt større Omhu end den, som i Almindelighed bliver Granbevoksningen til Del.

Jeg maa i det hele taget sige, at hver Gang der fremkommer et Lovforslag, som gaar ud paa at fremme Plantningssagen, hilser jeg det personlig med stor Glæde. Jeg maa dog, idet jeg anbefaler Lovforslaget, fastslaa som min Opfattelse, at dette Lovforslag ikke paa noget Punkt berører Hedeselskabets Virksomhed; det modsatte vilde jeg anse for meget uheldigt, men det haaber jeg heller ikke vil finde Sted. Hvad angaar Enkelthederne i Lovforslaget, vil jeg finde det rigtigt, at de behandles i et Udvalg, der kan nok være Grund til at se paa enkelte af Bestemmelserne, f. Eks. anser jeg det ikke for absolut nødvendigt, at en Skovbrugskonsulent skal være dansk Skovbrugskandidat.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Kammersgaard: Af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar det, at det er en meget væsentlig Del af det i privat Eje værende Skovareal, som bestaar af Smaaskove, navnlig gælder det for Jyllands Vedkommende; at de 62 000 ha Skovareal er fordelt mellem 21 000 Ejere, mener jeg er et talende Bevis i saa Henseende. Disse mange Smaaskove særpræger for en væsentlig Del vort Land, og jeg synes, jeg har Lov til at sige, at disse mange Smaaskove forlener et dansk Landskab med en Skønhed, som vi Danske ikke godt kunde tænke os at undvære eller give Afkald paa. Men at Behandlingen af disse Smaaskove forstmaessig set maa blive saa som saa, er givet, da den er overladt til Ejernes Forgodtbefindende og de som Regel savner skovbrugskyndig Indsigt og Hjælp. Mangelen heraf har i særlig Grad gjort sig gældende i Krigsaarene, hvor Brændselsmangelen har bevirket, at der er stillet meget store Krav til Skovenes Ydeevne, men vi har jo i denne Retning som i saa mange andre været undergivne Nødvendighedens haarde Lov.

Følgen for Smaaskovene er imidlertid blevet, at mange af dem er blevet meget haardt medtaget af den ret planløse Behandling, de har været Genstand for, og for at raade Bod herpaa har man i Jylland dannet Smaaskovsforeninger, der antager en Skovbrugskonsulent, som staar til Medlemmernes Raadighed og kan yde den nødvendige Vejledning ved Skovenes forsvarlige Behandling. At disse Foreninger ønsker Statstilskud til Lønning af saadanne Konsulenter i Lighed med, hvad Tilfældet er for andre Konsulenters Vedkommende, er saare naturligt, og jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige vor Hjælp til Gennemførelsen af Lovforslaget.

Jeg finder imidlertid, at der er Grund til ved denne Lejlighed at henlede det høje Tings og for Resten ogsaa den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa den Behandling, som er blevet de i privat Eje værende Smaaskove til Del fra de saakaldte Gaardslagteres Side. Gaardslagterne og Gaardspekulanterne er som bekendt et Folkefærd, for hvem Pegeheisynet er det eneste saliggørende, og af den Grund er der af de Smaaskove, som har været paa de Ejendomme, der er faldet i saadanne Folks Hænder, som Regel kun Træstubbe tilbage, eller ogsaa er Skovene forhuggede i en Grad, som er ensbetydende med Ødelæggelse. At det har fundet Sted og finder Sted, synes jeg er i højeste Grad beklageligt, og hvis det var muligt paa en eller anden Maade at faa vedtaget Bestemmelser, som udelukkede en saadan Vandalisme, saa jeg det meget gerne. Jeg synes, det er ret meningsløst, at Staten ved Tilskud søger at ophjælpe Smaaskovene, naar Staten samtidig rolig finder sig i, at Gaardspekulanter ødelægger snart sagt alle de Smaaskove, de faar Raadighed over. Derfor tillader jeg mig at henlede Opmærksomheden paa dette Forhold, thi det er efterhaanden et meget stort Antal Landejendomme, som er faldet i Spekulanternes Hænder.

Det skulde i høj Grad glæde mig, om vi ved Vedtagelsen af det Lovforslag, som nu foreligger, vil kunne bidrage til at skabe gunstige Forhold for vore Smaaskove, saa at der foruden den Nyttевærdi, de har, ogsaa maa blive taget Hensyn til det Præg af Skønhed, de forlener vort Land med. Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige vor velvillige Hjælp til Lovforslagets Behandling.

J. J. Jensen: Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Viborg Amts 5te